

Yıl : 1 - Sayı : 4 - Ocak 2019 / Kış

Maarifhane

Sadece Şiir...

Mehmet Ali KATİPOĞLU • Fatih TEZCE • Recep ŞEN • Yılmaz YETİŞ • Musa AYDOĞDU
Ramazan ALTUN • Ahmet KAFKAS • Hülya GÜL • Ayşe Hatun AYDIN • Melahat ACAR
İbrahim AYDIN • Müberra YILMAZ • Emine Nur DURUKAN • Aynur KESKİN
Murat BEYAZ • Ayşe ÇALIŞKAN • Süleyman ALTUNBAŞ • Özcan ALPER • Yunus Emre SEÇKİN
Ünal GÜNEŞDOĞDU • Hanifi YILMAZ • Seçim ÇALIŞKAN • Erol Mert UZUN • Aleyna YILMAZ
Merve YİĞİT • Oğuzhan SORUKLU • Kevser Zehra ÖZDEMİR • Nail Frat AKAR • Hümanur SEL • İrem Nur İNCE

MAARİFHANE

Şiir Dergisi

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünün
yayın organıdır.

Yıl:1 Sayı:4 (Ocak 2019/Kış)

Üç ayda bir yayınlanır.

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Adına

Sahibi Ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Ali KATİPOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni

Fatih TEZCE

Editör

Recep ŞEN

Yayın Kurulu

Fatih TEZCE

Recep ŞEN

Musa AYDOĞDU

Yılmaz YETİŞ

Nuriddin ÇELENK

Kapak Fotoğrafi

Bafra / Çayağzı Mevkii

Baskı

KARDEŞLER Ofset Matbaacılık ve Reklam

Tabakhane Mah. Hacıbaşı Sk. No:12/A

Tel: 0362 543 89 23 - BAFRA

Yönetim Adresimiz

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Gazipaşa Mh. Şehit Adem Yıldız Sk. 55400

Tel: 0362 543 10 97 - BAFRA

E-posta Adresimiz:

maarifhane@gmail.com

Sosyal Medya Hesapları:

🐦 @Siir_Maarifhane 📘 Maarifhane Şiir

Dergimiz ücretsizdir. Her hakkı

mafhuzdur. Yayınlanan şiirler izinsiz kullanılamaz.

Yayınlanan şiirlerin hukuki sorumluluğu

şiirlerin sahibine aittir.

Yayınlanan şiirlere telif ücreti ödenmez.

Dergimiz basın yayın meslek ilkelerine

uymayı taahhüt eder.

MAARİFHANE'YE MİSAFİR OLANLAR:

Her Hayrın Başıyla- Mehmet Ali KATİPOĞLU / 1

Münacaat - Fatih TEZCE/ 2

Çay - Recep ŞEN / 3

Aysima; Mah, Pus - Yılmaz YETİŞ / 4

Ayışığı - Musa AYDOĞDU / 5

Kalp Çırpıntısı - Ramazan ALTUN / 6

Uçurtma - Ahmet KAFKAS / 7

Kor Ateş - Hülya GÜL / 8

Sen Büyü İçimde - Ayşe Hatun AYDIN / 9

İsimsiz Şiir - Melahat ACAR / 10

Sırrım - İbrahim AYDIN / 11

Son Peygambersin - Müberra YILMAZ / 12

Kambur Uçurtma - Emine Nur DURUKAN / 13

Süs - Aynur KESKİN / 14

Esaret Defteri - Murat BEYAZ / 15

Ben Bilemedim - Ayşe ÇALIŞKAN / 16

Gardiyan - Süleyman ALTUNBAŞ / 17

Yalnızlık - Özcan ALPER / 18

Ayrılık Vakti - Yunus Emre SEÇKİN / 19

Ben Çocukluğumu Özledim - Ünal GÜNEŞDOĞDU / 20

Şems'i Dinledim Bugün - Hanifi YILMAZ/ 21-22

En Sevgiliye - Seçim ÇALIŞKAN / 23

Yolculuk Nereye Böyle - Erol Mert UZUN / 24

Küçük Çocuk - Aleyna YILMAZ / 25

Onbirinci Ay ve Erdem - Merve YİĞİT / 26

Hissettir - Oğuzhan SORUKLU / 27

Gri - Kevser Zehra ÖZDEMİR / 28

Orman - Nail Fırat AKAR / 29

Islak Seccade - Hüma Nur SEL / 30

Unutamıyorum - İrem Nur İNCE / 31

HER HAYRIN BAŞIYLA

İsimlerin en güzeliyle; 'Bismillah her hayrın başıdır' düsturuyla, muhabbetle.

Yola revan olduğumuzda hakikat arayışı, varlık çabası, biraz haykırış epeyce de sevda attetmiştik şiire. Vatana yazılır, hasrete yazılır demiştik daha ötesi uğruna yanılır, kül olunur da bazen. Çağın koşuşturmalarına biraz dur demek, biraz soluk almak için sevgimizi, duygumuzu, birlik ve beraberliğimizi yaşatmak için sığınmıştık şiire böylelikle. Tüm bu hissiyatla dördüncü sayımızla huzurunuzda olmaktan büyük mutluluk duyuyoruz. Eğitim camiamızın tüm paydaşlarının gönlünü bu sayımız da hoşnut etsin istiyoruz. Kültürümüzün toprağımızın acısı, neşesi ağıt ve yakarışdır şiir. Bozlaktır, baraktır, halaydır kadimdir dokudur şiir. Biz sevdik siz destek oldunuz ve bu kaynaşmanın ahengi, vesikasıdır Maarifhane Şiir Dergisi. Hissiyatımızı sizinle paylaşmak, bir nefes almak, bir nebze de olsa hayata renk katma adına.

Selamlarımızla.

MÜNACAAT

Yağmur
ne kadar günahı varsa toprağın
ve ne kadar sevap toplamışsa bulut
buluştur ikisini

Kaç küçük hata etmişse insan
alnındaki çizgiden bellidir
yağmur değince
alnımızdaki çizgiler silinir

Yağmur
ne çok sözü varsa kadınların
ve ne kadar sükût toplamışsa dua
dertleştire ikisini

Kaç büyük hata etmişse günahkâr
göğün sığınmasından bilinir
yağmur değince sarıya
her yer çiçeklenir

Mevsim açıp mevsim kapatan yağmur
bizi ve toprağı şekillendir.

ÇAY

Şimdi çok uzaklarda, âsude mahaldesin...
Sensiz içilmez bu çay, ey dost hep hayaldesin.
Düşmüşüm şu karanlık gurbetin mahbesine!
Bilir misin, acıkmak nasıldır dost sesine?
Omuzlarımızda yük, çekilmez oldu hayat;
Canlılıktan eser yok, pörsümüştü her şey, bayat!

Yapraklar güzden kalmış, ellerime düşüyor,
İçimde kelimeler, kar altında üşüyor.
Şehirler tazelensin, renk gelsin sokaklara,
Aksakallı dedeler çay versin çocuklara.
Dost, nefesindir bizi böyle dipdiri tutan,
Bir bardak çayla gamı, sineden söküp atan...
Kan yürüsün damara, çay rengi kıvamında,
Can seninle uyansın, muhabbet kıyamında.

Arzumuz yârenliktir, çay ki bahane bize,
Muhabbetle gelirmiş, sultanlar dahi dize.
Haydi, bardaklar doldu, gel muhabbete katıl,
Muhabbetsiz yürekler, taş gibi kalır âtıl

AYSİMA; MAH, PUS

Kalbimmiş nazargahın ilk okun mu Aysima?
Kirpiğinin hışmıyla tığ gönendi düşümde
Muştuluyor samyeli kokun mu gül Aysima?
Yanmış bir pervaneyim her sana dönüşümde

Sen ki cevher-i yekta; kemankeş, kölen benim
Fırakınla rûz-u şeb Aysima'm ölen benim

Aysima beklettiysem göz torbamdı mahpusluk
Öyle serkeşti naram erittim hücreleri
Binitime nasipmiş Deliçay'da susuzluk
Ver ettim mahmuzunu yürüttüm geceleri

Bir bakışın Aysima yamaçta bin karıştı
Düştüğüm uçurumlar kirpiğinle yarıştı

Kurtkayası pusuymuş taş attı harbisi bu
Kan kesildi ve soluk akan hicran gözümde
Buz tuttu iliklerim yağmur haramisi bu
Toz yuttum, mermi sıktım cayamazdım sözümde

Cepkende gümüş kamam çehren gibi parlardı
Yokluğunu Aysima'm çiğdemler toparlardı

Yakınsaydın Aysima'm tenine gül libası
Patikalar, dar geçit barut gibi sen koksa
Gökte 'ay' dedikleri benzinin yansıması
Yurt sayılmaz şark ve garp mühründe şavkın yoksa

Islak imzalı lehçem gözyaşıdır kabulsem
Sağsın ya sen Aysima mah, pus yolunda ölsem

Kalbimdeki Gulhü de rabıtamda mahfildir
Yüksek makamdan seni pek dilerdim Aysima
Ben katlime kefildim katlim bana kefildir
Canım gitse yolunda gülümserdim Aysima

'Rab' dedim İnşirah'ın huzurdan müsaadeyse
Aysima'm sekaratta hızır saysan yetişse

AY IŞIĞI

Akşam oldu
Alkışlar bütün güne
Sıcacık ışıyla güneş
Ve aydınlığıyla ay
Aydınlatmakta üstünden
Sofrada çorba tasını

Bu gece yine ıstırap
Kalın karlı bir gecede
Baba yadigârı bir atla
Yolda yine gidilecek

Ve irice gözleriyle bakıyor,
Ürpertiyor bir baykuş
Gürgen ağaçlarında
Ay ışığını geçiyor
Sabah olsun, güneş olsun
Güneş yine doğsun
Senin için barış,
Senin için aydınlık,
Ve karanlıkta ay ışığında;
İçilecek bir tas çorban,
Gidilecek yolun,
Ve ay ışığını geçecek
Bir atın olsun.

KALP ÇIRPINTISI

Kara gece büyür de büyür
Bir körpe fişkirir taze gülün bağrından
Dalgalara dur mu demeli yüreğim çağlarken
Bir mırıltı büyür, bir yıldız kayar gözlerimden
O an kulisi yapılır hayatın bir güvercin düşünde
Aşk mı anlatayım, yoksa giden kardaşlara mı yanayım
Bir kaostur anlam boşluğunun tercümesi
Düşlerim el tutuşun gecenin bir ucundan bir ucuna
Geçmişin türküsünü söyleyeceğim, doğacak çocuklara
Ey altında yalnızlık türkülerini söylediğim yıldızlar
Ve damla damla derdini dinlediğim yosunlu çeşme
Ve her adımını solukladığım İstanbul sokakları
Elbet size de size de canımın yarısı geceler
Bir itirafım var seviyorum
Bir çiçek bitiverdi yüreğimin başında yapayalnız
Bin tufan dindirir deprem ortasında heyecan
Mutluluğun resmini düşlersin sigaranın dumanıyla
Bazen doğar bazen ağlarsın belki solarsın ışıksız
Kasvetler karabasanlar kâbuslar
Karanlıklar karakollar elveda
Ey karanlık günler artık sizi gün ışııyla devşirdim
Sevmişim ne şiir ağlayayım ne şiir dökeyim
Dostluğa ihanetimin sebebi sevdadır güzel kız
Bin filiz gibi tebessüm fırlatsam kelebeğe
Yakalasam güneşi taksam boynuna
Çiçeklerle bezesem saçlarını
Bir fısıltı olsam yalnızlığına
Yollara ağlasam bir kuş peşinde dolaşsam bugün.

UÇURTMA

Saçlarından tutunup göğse salınan bir uçurtmayım ben
Rüzgâr elinde savurup durur yaprak gibi
Oysa uçmayı istemiştım ben
Öykünüp martılara öyle iki mavi arasında
Bir alçalıp bir yükselerek
Uçmak istemiştım
Sert esti rüzgârlar bulutlara değdi başım
Peşimde kuyruk gibi taşıdığım dertlerim
Yön verip durdu bana hep
İpimin bir ucu sendeydi
Diğeri hiç olmadı zaten
Hayallerim göğsümde hep
Bir ölçü yükselten yeryüzünden
İpimin sınırları dahilinde elbet
Ucu sendeydi
Gözüm mavilikte
Saçlarından tutunup göğse salınan bir uçurtmayım ben
Biraz siyahından biraz güneş yanığı sarısından tutunmuşum
Gözlerin çaya çalardı senin sahi
Göğsümü dolduran hayaller kime ait ki
Şimdi bi bıraksan ipimin ucunu
Yere düşmeden kalır mıyım mavilikler içinde
Bir martı öykünüşü uçurur mu rüzgâr beni
Sahi uçurtmayı vurmasınlar
Ne tür bir filmdi

KOR ATEŞ

Yaktıysan bu ateşi
Önce kendi bedenini at içine.
Kokusu memleketimin
İs tüten bacalarından çıkan
Siner mı yüreğimdeki yangının üstüne
Sinip de alır mı kan kokusunu
Memleketimin is kokusu.
Ey dünya âşıkları
Ölmek için şart nedir
Sermaye nedir
Muradım için şevk ateşi gerekir.
Ama bu diller
Ahraz...
Bu gönül
Kör...
Çocukluğumun kucağında
Üstü kirli,
Yalın ayak,
Bir fotoğraf, hayali
Bozulmuş deklanşör
Memleketimin is kokusu
Göğü eder kor..

SEN BÜYÜ İÇİMDE

En çok mavi göklerde uçmayı severim
Özendim martıya onun gibi kanatlarımı açıp
Özgürce süzölmek istedim mavi bulutlara
Evet, sorabilirsin daha önce hiç göklerde uçtun mu ki?
Hayır...
Hiç dokunmadım yıldızlara, aya, güneşe
Ama ben hayal kurduğum şeyleri severim
Çayı şekersiz içirim mesela
Kitap okurken kimse bana dokunamaz
Çünkü bilirsin nasıl sinirlendiğimi
En sevdiğim renk haki
Yağmuru severim birde
Her yere tek başıma gitmeyi çoğı zaman sen üzüölürsün
Niye beni götürmüyor diye...
Merak etme birlikte de gideriz,
Bildüğim bir yer var söz seni oraya götürürüm
Sen yeter ki çıkma karşıma
Allah doğru zamanda çıkarır sabret
Belki Mescid-i Aksa'nın gölgesinde buluşur gözlerimiz
Ya da Eyüp Sultan Camii'nin avlusunda
Sen sabret...

İSİMSİZ ŞEHİR

İsimsiz şehirlerde arıyorum seni,
Nerde, nasıl, kim olduğumu bilmeden.
Kalabalıklar bile yokluğunu gidermiyor.
Sokaklarda bir gürültü...
Çılgık çılgığa sensiz şehir.
Adım adım sanki yaklaşıyorum sana...
Sabahlar senle doğuyor, sen oluyor her yer...
İklimler gibi sessizce giriyorsun rüyalarım,
Duymak ne mümkün o sessizliği...
Boğuluyorum karanlıklarda sensiz ben.
Dağlar uyanıyor en derin uykularından,
Kuşlar kanat çırpıyor uzaklara doğru.
Etekleri karla örtülü yamaçların sessizliği...
Kapılarını kilitlemiş mevsimler gelmiyor.
Denizler var uzaklarda rüzgarları dinmek bilmiyor.
Damlalar sanki okyanus olmuş gözlerimde...
Geçmişimi hatırlamıyor unutuyorum bir çırpıda.
Karanlıklar yok oluyor aydınlık bir yol beliriyor,
Sensiz bir yol var önümde gitmek istemediğim...
Çiçekler sana kırgın, gelmeni bekliyor açmak için.
Günler geçmiyor, mevsimler değişmiyor sensiz.
Caddeler sokaklar adım başı senle dolu,
Her kaldırım taşında binbir hatıranın ağırlığı var.
Yokluğunun ağırlığı omuzlarına çöküyor sensiz şehrin,
Sanki her köşe başından sen çıkacaktıydın gibi...
Şehir bir bir uyanıyor doğan güne gürültüyle.
Sensiz şehre uyanmak istemiyorum ben.
İsimsiz şehirlerde arıyorum seni,
Nerde, nasıl, kim olduğumu bilmeden.

SIRRIM

Bir güle meyleyledim, güller yadırgar beni.
Çiçeğe meyleyledim, sazlar yadırgar beni.
Toprağa meyleyledim, yıllar yadırgar beni.
Rabbime meyleyledim, kullar yadırgar beni.

Bir söze meyleyledim, halim yadırgar beni.
Olmadı söz söyledim, sözler yadırgar beni.
Kem söze meyleyledim, dostlar yadırgar beni.
Bir cüz'e meyleyledim, sırrım yadırgar beni.

Bir cana meyleyledim, canlar yadırgar beni.
Ummana meyleyledim, sular yadırgar beni.
Cennete meyleyledim, dünyam yadırgar beni.
Dünyaya meyleyledim, Rabbim yadırgar beni.

Nefsime meyleyledim, ruhum yadırgar beni.
Kalbime meyleyledim, cismim yadırgar beni.
Cevhere meyleyledim, taşlar yadırgar beni.
Bir sırra meyleyledim, sırrım yadırgar beni.

SON PEYGAMBERSİN

Sen Hz. Yusuf'un kolyesinde yazan ismin,
Onu her tuttuğunda rahatlatan kişisin.
Tüm Ümmet-i Muhammed'e iyi bir örneksin
Allah'ın seçtiği son peygambersin.

Gittiğin yere bereket getirensin,
İnsanlık için dert çekensin,
Karanlık gecelerde bize güneşsin,
Sensiz bu dünya garip, neylesin?

Sen yetim çocuktun çöllerde,
Azığın kuru et, sıcak suydı,
Keskin taşlardı ayağının dostu,
Yine de ümmetin vardı gönlünde.

Sen Efendim ışığımız, vahamız;
Aç gönüllerde bir lokma aşımız,
Dualarımızda şefaatchimiz,
İnsanlığın gülü, sevgisi gönlünde.

Akan terin gül kokar dediler,
Gülü kokladım, seni anladım Efendim,
Bir sözün şifa, bilgisiz nefse dediler,
Okudum seni duydum Efendim!

Ben senden uzak asırda bir gencim,
Zikrimde sen, aklımda sensin,
Havz-ı Kevser'de seninle Efendim,
Elinden bir yudum su içmek arzum,
Sen insanlığın son Peygamberisin!

KAMBUR UÇURTMA

Kendimin yoksuluyum
Bedenimde benden çok okyanuslar var
Boğuluyorum
Görmüyorsunuz
Organlarım ve beynim de dahil olmak üzere vıcık vıcık
Her şeyin
Suyunu çıkardım
Ellerim su topladı, kendime dokunamıyorum.
Yok kadar az kaldım
Bu şehirler ve bu denizler
Hepsi birer bataklık
Sen yukarıdasın,
'O' daha çok yukarıda...

İleri doğru yürümekle yerinde saymanın
Birbirinden ayırt edilmediği saydam adımlar bırakıyorum
Sokağın alışılmış köşelerine.
Omzumdaki yüksek apartmanlarla
Kambur uçurtmalar sunduğum gökyüzü bana iğrenerek bakıyor.
Ne yana dönsem
Az önce gözümü kaçırdığım noktaya geliyorum.
Kendi tekrarını yaşayan
Bir reenkarnasyondan bahsetmiş miydiniz?
Ben, bu beni daha önce yaşamıştım.
Sanırım dünya,
Benim üzerimde dönüyor...

SÜS

Bir kadını güzelleştiren süs müydü sizce,
Belki de öyleydi yaşadığım pişmanlıktan önce,
İzin verseydim teneffüste o süse,
Belki de yaşamazdım pişmanlık senelerce.
Peki, neydi bu pişmanlık sizce?
Durun anlatayım size ivedilikle;
Sıradan bir gündü;
O gün okul vaktinde yine,
Teneffüste süslenmek gerekliydi, gençlik gereğince,
Ben uğraşırken kendi süsümle,
Arkamdan bir ses ince sesiyle;
Sordu bana sessizce:
-Öğretmenim elindeki ne öyle? Ben de süslensem ya keşke!
Dedim ki ona:
-Sen çocuksun uğraşma böyle şeylerle
Ardından gülümsedi bana o gülen gözleriyle,
Başını okşadım onun sevecence.
Nerden bilebilirdim ki bu son gülüşüyle,
Beni hüzne boğacaktı birkaç gün sonra ölümüyle.
Nerden çıkmıştı bu vakitsiz ölüm böyle,
Hani gelirdi ölüm sıra ile
Hem de süslenmesine bile izin vermemişken bir de.
İşte o an anladım ki; o gün izin vermeliydim süse,
Meğerse küçük bir kızın son isteğiymiş o gün o süs işte.

ESARET DEFTERİ

Yeni doğmuş bebek ağlaması
esiyor
rüzgarın dudaklarında.

Sıkıntı vermekte şiir,
sancılar doğuma.
İkinciriken ana,
tırnak yemekte baba.

Yutkunsun kalem!
Donsun mürekkep!
Esaretinden...
Ne çıkar?
Bir değil
İki elimde de memba...
Ne çıkar?
Akmasın sular.

Duysun pürtelaş martılar!
Kuşlar konuştuğunda,
kanatlanır çocuklar.

BEN BİLEMEDİM

Artık genç değilim, yaşlandım,
Deli doluluk bitti, uslandım,
Hüzünler üst üste geldi, yıprandım,
Toprak mıyım, yoksa taş mı?
Ben bilemedim.

Çiçeklere bezendim, hiç açmadım ki,
Böceklerle özendim, hiç uçmadım ki,
Söylene söylene ben deli deli,
Duruldum mu, yoksa soğudum mu?
Ben bilemedim.

Hayatın acı kıskacında debelendim,
Hasretin acısıyla zedelendim,
Bazen tatlı bakışlarla tazelendim,
Yaşlı mıyım, yoksa olgun mu?
Ben bilemedim.

Yanımda olunca, içimde bir neşe,
İnandım hep eşe, dosta, kardeşe,
Acı gerçeklerle yüzleşe yüzleşe,
Yaşadım mı, yaşamadım mı?
Ben bilemedim.

Bucak bucak, köşe köşe umutlar,
Kanımda ve canımdadır hep dostlar,
Acılar iyileşir, güneş yeniden parlar,
Mevlâ'ya sığınır yardım beklerim,
Hüküm yalnız O'nundur, iyi bilirim.

GARDİYAN

Karanlık ve ben
Uzun süredir gönlümün gardiyanıyım
O, hırçın,
O, delişmen,
O, içimde çılgınlık atan bir çocuk
O, kızıyor
O, bazen kesik kesik,
Bazen de hıçkıra hıçkıra ağlıyor
Bazen, odasının içinde bir köşeden diğerine
Hızlı hızlı ve öfkeli
Bazen de rahvan atlar gibi yürüyor
O, ara sıra olduğu yere çöküp,
Saatlerce tek bir noktaya çakılı gibi bakıyor
Bazen ise, sesimde dinliyorum sesini, hiç durmayan...
O, dışarı çıkmak için pencere arıyor
Bense, dışımdan onu seyrediyorum
Ara sıra sesleniyorum ona;
Beyhude yere hırpalama kendini, hırçınlaşma,
Bu kadar âsi, bu kadar dik başlılığın işe yaramaz, diye...
Hele geceleri,
Sanki gecenin bir parçası oluyor;
Karamsarlığı, hüznüyle...
Bazen de, sitemkâr gözlerle bakıyor gözlerime;
N'olur çıkart beni!, der gibi...
Kimi zaman etkisinde kalarak bende, dışımda
Hüzünleniyor, endişeleniyorum
Ve kimi zaman da karıştırıyorum;
Ben mi onun gardiyanı,
O mu benim gardiyanım, diye

YALNIZLIK

Her seferinde "bu son" diyorum,
Bu "son" olmuyor, kalabalıklar içinde yalnızlığım.
İnsan kalabalıklar içinde de yalnız kalırmış,
Anlıyorum ve hüzünleniyorum.
Anlamak yetmiyor, yaşıyorum;
Yaşıyorum yalnızlığımı.
Hem de göğsümün tam şurasında.

Bugün hava mı renk değiştirdi?
Ağaçlar siyah deniz simsiyah.
Günler çok mu uzadı?
Geceler bitmez mi oldu?
Kaderim mi bu yalnızlık?
Yoksa...

Birden babam geldi aklıma
Ne de çok severdim onu.
Yalnızlık bir miras mı acaba;
Ya da bir teslimiyet.
Hatta...

Yok
Sen hiç aklımdan çıkmadın ki.
Ah! Ne güzelmiş çocukluk.
Yalnız "yalnızlık" yokmuş,
Meğer,
Seni seven,
Ne kadar da çokmuş.

AYRILIK VAKTİ

Ayrılık vakti geldi, amansız bir yolculuğa doğru
Öyle bir gideceksin ki
Ölüm bile ağlayacak ardından
Gidişini asla kabullenemeyecek sevgili
Ağlayacak ama asla unutmayacak
Ömür sahnesinde cefakar kalacak
Niye diye sorarsan,
Sevdim ama söyleyemedim diyecek
Acısını paylaşamayacak
İçinde kor olacak, yakacak yüreğini
Adam gibi sevseydim olmazdı diyecek
Her kapı çalışında atacak yüreği
Ama kalanın sancısıyla yaşayacak
Unutamayacak, hasreti yaşayacak damarlarında
Kısmet değilmiş diyecek,
Ama asla affetmeyecek kendini...

BEN ÇOCUKLUĞUMU ÖZLEDİM

Renkli renkli hayalleri,
Çamurlu minik elleri,
Balonları simitleri,
Ben çocukluğumu özledim.

Doğal taze besinleri,
Değişmemiş isimleri,
Çizilmemiş resimleri,
Ben çocukluğumu özledim.

Maskesiz gülen yüzleri,
Argosuz güzel sözleri,
Değişmeyen özleri,
Ben çocukluğumu özledim.

Basit ucuz umutları,
Mavi temiz bulutları,
Bahçesi otlı konutları,
Ben çocukluğumu özledim.

El örmesi kazağımı,
Muşambadan kızağımı,
At kılından tuzağımı,
Ben çocukluğumu özledim.

Bir oyuncak servetimi,
Üç kuruşluk misketimi,
Sevincimi hasretimi,
Ben çocukluğumu özledim.

ŞEMS'İ DİNLEDİM BUGÜN

Nice insanlar gelir, geçer hayatımızdan
Kimi fırtınalarla, kimi depremle gider
Kalanlar nasiplenir, senin sadâkatinden
Sabrederken dostluğun, ihlasını hisseder

Getirirken Şems dile, gerçek dosttur Mevlana
Kalbinde sevgi varsa, hamd edersin Mevlâ'na
Meveddet hasıl olur, yayılır şu cihana
Gönlün mürşidi güldür, kokusuyla şâd eder

Sabır dikende gülü, ol geceden gündüzü
Tefekkürle geçiver, sarp yokuşu ve düzü
Hilalden dolunaya, sabrın görülür izi
Aşkın kemâlâtında, zaman seni seyreder

Güzelliğe talip ol, iste Cemil olandan
Güzel söyle güzel yaz, aydınlansın her meydan
Günahlarla gidersen, kabrin karanlık zindan
Fazla vaktin yok dostum, can ecele meyleder

Aklın kimyası başka, aşkın kimyası başka
Akıl korkar tembihler, sakın düşme sen aşka
Harabât eder aşkın, mecnunlar gelir meşke
Şol harap gönüllerde, gör ki, neler var neler

Mum gibi erimezsen, yanıyorum hiç deme
Yanmaktan korkuyorsan, aşk meydanına gelme
Kor yürekli değilsen, aşktan himmet bekleme
Yanar gider kül olur, aşkından pervaneler

Aşksız geçen bir ömür, beyhude geçer zaman
Aşkın sıfatlarında, bulmaz Hakk'ı arayan
Hakk'tır aşkın kendisi, O'nu kalbinde bulan
Mâsivayı terk eder, maverayı seyreder

Dünya bir dağ gibidir, ses versen ses alırsın
Dili hayra meftun et, güzel sesler çıkarsın
Dostum kırk gün sabreyle, sen de güzel bakarsın
Gönül gülistan olur, dünya değişir gider

Kaf dağı kadar yüksek, hayallere dalarsın
Bir kaç metre kefene, yıkanır sarılırsın
Cihana sultan olsan, küçük kabre sığarsın
Dünya bir hana benzer, kervanlar gelir geçer

Şems'i dinledim bugün, kalbimi çalan gelsin
Güle müptela olup, diken olmayan gelsin
Aşk yad elde değil, kalbinde bulan gelsin
Kır kalemi be Yılmaz! Mısralar dilden düşer

EN SEVGİLİYE

Karanlık bir geceyi, bıçak gibi keserken nurun
Binlerce çiçek aynı anda açıldı
Çamur kaplı kara dünyanın
Dimağına nurlar saçıldı

Ey beklenen en özlenen, en sevgili
Nice kalplerde seninle; güller açıldı
Nicedir çöl olmuş, gönüller feryadı figan
Nurlu yüzünle karanlıklar, yerlere saçıldı.

Beyaz siyah sarı demeden, kula minnet etmeyen
Sabredip bekleyen, nice kapılar açıldı
Malla mülkle alınmayan, her surette bulunmayan
Birler ona onlar bine açıldı

Ne tahttı derdin ne takdir ne de güç
Allah diyene nurlar saçıldı,
Kul hakkı yemeyen haram gözetenin,
Adı göklere taşındı

Şimdi yoksun, açmıyor o kokulu güller,
Özlenir oldun, günahlar aşıldı
Bekletme bizi en özlenen en sevgili,
Kavmin duada, eller Semaya açıldı.

YOLCULUK NEREYE BÖYLE?

Bir hazırlık var sende
Derlenmiş toplanmışsın..
Hayırdır nereye böyle?
Yolculuk mu var?
Beraber güldüğümüz,
Beraber ağladığımız,
Beraber şiir yazdığımız günleri
Beraber yaşlandığımız mevsimleri
Ve daha nice yaşanmışları
Bırakarak
Gidiyor musun yoksa?
Nereye gidiyorsun?
Yolculuk nereye böyle?
Yok mu cevabın?

Gidersen
Adın kalır,
Anın kalır,
Ahım kalır.
Şimdi söyle lütfen
Yolculuk nereye böyle?
Çok mu uzaklara?

Bari bunu cevapla
Gelecek misin bir daha?

KÜÇÜK ÇOCUK

Her zaman yürüdüğüm taşlı yollar,
İlk defa böylesine soğuk bana...
Her zaman esen rüzgar,
Bu defa seslenmiyor bana...

Gece bile farklı mesela,
Kutup yıldızı bile yönümü göstermiyor artık.
Gün sıcacık bir kahveyle başlamıyor mesela,
Güneş yolumu aydınlatmıyor artık.

Nefes almayı unutuyorum galiba,
Dünya sanki daha yavaş dönüyor,
Yıkılıyorum dediğim tam bu anda,
Bir umut ışığı görüyorum ufukta.

Kalbimdeki küçük, neşeli çocuk beliriyor karşımda,
Minnacık ellerini uzatıyor bana,
Gözleriyle, tekrar yürü diyor bu yolda,
Zorluklara rağmen, inadına...

Hissediyorum, özgürce nefes alabiliyorum sonunda,
Ne yollar soğuk, ne de rüzgar sessiz,
Yönümü kaybetmeden yürüyebiliyorum bu yolda,
Hem kutup yıldızsız, hem sensiz...

ON BİRİNCİ AY VE ERDEM

Sen, dokuz senedir “yasım” olan ayın ikinci anlamısın..
Şansımsın..
Sen benim çocuk yanımda, en güzel şarkımsın..
Oturmuşsun içimdeki panayırın dönme dolabına.
Döndükçe parıldamış ruhum; şehrimi aydınlatmışsın.
Sen benim umut dolu yanımsın..
Alabildiğine çöl olan, ıssız bucaksız bir yerde
Susuzluktan kahrolmuşken karşıma çıkan çağlayanımsın.
Sen benim ailem, sevdiğim, dostum, kardeşim..
Döke saça sevebileceğim tüm kavramların anlam bulduğu
“en güzel adamsın.”
Sen benim aklımın enstrümanını çalan,
Çaldıkça hayranlık uyandıran müzisyenimsin..
20 Kasım..
Yıllar önce ilk nefesini aldığın bu günde,
Hayatın kazandığı en canlı renk ve en anlamlı şarkısın..
İyi ki doğdun!
İyi ki hayatıma dokundun..
Seni Seviyorum!
Alabildiğine kadar kalbimin ve ulaşabildiği kadar ruhumun..

HİSSETTİR

Gökyüzünü hissettir bana
Bazen ağlasan da
Döksen de yaşlarını
Baharımdır seni seyre dalmak
Dökülüyor kalbim, sonbaharda
Karanlık gölgelerdeyim
Güneşini göster bana
Hissetsin, dağ, taş, toprak...
Beyazlığın dolsun ovalara
Yıldızları yüzdür gözlerimde
Hisseder tüm kâinat.
Kuyuda yatan bir beden
Kefene sarılmış vaziyette
Sol yanında senden izler
Düşünceli ve kederli, eziyetle
Aynaya bakmaktan yüreğim
Seni avutmaktan
Güneşe darılmaktan
Sıkılmadan usanmadan usulca...
Tenini, kokunu, nefesini unutmadan,
Dokurum zihnimde sen olan yerlere
Her defasında ayrı bir zarafetle
Her an yeniden sessizce ve gizlice
Hasret yangınından arta kalan
Küllerden doğdum sana
Tükeniyorum.
Mezar taşlarında adım
Karanlık ücralarda saklı
Yıkık viranelerde.
Yıldızlardan yorgan yaptım,
Acıdan, ayrılıktan
Yağmurun her damlasında hissettim
Yokluğunu...
Bir çay demle sevgilim
Koyu olsun,
Derinlere dalsın gözlerim
Menekşe, leylak, gül...
Sen koksun mahlûkatı evrenim
Hissetmek başlangıçtır sana giden yolda
Seni sol yanımda, kanayan yarımda
Hissettim sevgili
Masum bir bebeğin ağlaması gibi
Yavrusundan ayrılan kuş gibi
Yarası derinlerde...

GİRİ

Her yanı sarmış gri betonlar,
Göğün maviliği gökdelenlere karışmış,
Gökdelenlerin griliği insanlara bulaşmış.
Ev gri, yol gri, insan gri..

Bu şehir griye bulanmış,
Nerede sardunyalı sokaklar,
Nerede sokağın çocukları?

İnsanların ruhu kül olmuş, gri olmuş..
Ev gri, yol gri, insan gri..

ORMAN

Yel ağaçları şakırdatır burada.
Başından sonuna fideli çukurlar var.
Esefli kuşlar öter bu ormanda,
Taşının üstünde sigaralı bir adam var.

Evi olur karanlıkta soysuz çakalların,
Safi korkulu çiçeklerin yurdu.
Üstünde görünen parıltısız yıldızların,
Şaşılır şey bir daha ışıma umudu.

Sis, perde gibi gökkubbede donar.
Bir pınarın sesi duyulur ormanda.
Taşının üstünden bir adam kalkar;
Bırakır ormanı, gider sesin ardına.

ISLAK SECCADE

Sakın dönme geriye,
Gidişin zarar vermez artık bu yüreğe.
Aman ha, incitmesin seni kader!
Asırlar geçiyor özleminden...
Sensizliği çileli şiirlere yakıştırdım,
Yokluğunun günahı olmasın yeter.
Sevmek ne imiş sen de anlayacaksın,
Elbet dolanır bir gün gönlüne keder.
Bilirim, yağan yağmur uzaktan selamındır,
Bu bendeki hasretin ne beter.
Vakit yaraya bakıp ağlamaktır,
Bana pencerelerde nöbet mi düşer?
Doğan güneş düşman olmuş hatıralarıma,
Bana dert düştü sensizlikten bu yana.
Dedim ya, gidişin zarar vermez bu yüreğe,
Silinir gözümden düşümdeki çehre.
Yâr, yokluğunda ıslandı seccade...

UNUTAMIYORUM

sevmenin zorlu sancısını
omuzlarımdan atamam bir türlü
sana bakmamak savaşını kazanan gözlerim,
zafer sevinci taşımıyor artık
hapishane koğuşlarını
çiçekli bahçelere benzetirdim ben
kalbim heyecanını taşıdığı
zamanlarındaydı sevginin

sevmenin güzelliğini kaçırılan
göz sızısına bıraktığımdan beri
acısını çekmek istemediğim derdin
avuntusunu çekiyorum
belkilerden ufak umut kırıntıları
kalmışsa da aklımda
kilit vuruyorum
bir daha açmamak üzere kapılarına

Şimdi tekrar ne yapsam dedirtme bana yarabbi
taşınacak suyu göster, kırılacak odunu
kaldı bu silinmez yaşamak suçu üzerimde
bileyim hangi suyun sakasıyım yarabbelalemin
tütmesi gereken ocak nerde?

İsmet ÖZEL